

ABONAMENT:

Pe an 6 cor.; pe 1/2 an 3 cor.

Pentru România pe an 15 lei.

Manuscripte nu se redau.

LIBERTATEA

INSERTIUNI:

se socotesc după tariful, cu prețuri foarte moderate.

Abonamente și insertiuni se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă.

„CURENTUL NOU“

IV.

Contrastele între noi și sistemele dominante sunt de atare natură, încât astăzi nime nu poate ști, că afla-vor sau nu diferențele naționale o aplanare pacinică. Adevărat e și aceea, că realizarea unei astfel de aplanări nu depinde deloc de noi. În privința aceasta suntem de acord cu dl. Dr. Alexandru Mocsonyi, însă nu putem împărtăși părerea d-sale, că numai și numai dela guvern atiră aplanarea, din contră ori-cât de omnipotent ar părea guvernul, făcând astăzi concesii naționalităților, nu s'ar putea susține nici macar o singură zi. A guvernarea în contra opiniei publice a clasei dominante nu a putut și nu va putea nici un guvern. Ca guvernul să poată pași cu proiecte de împăcare, să recere transformarea radicală a opiniei publice maghiare.

Pentru noi e cert, că numai pe lângă asigurarea condițiilor de existență pe sama poporului român putem cugeta la un eventual compromis; la din contră suntem siliți a recurge, în cas de lipsă întru apărarea existenței noastre naționale, la ultima ratio.

De aci urmează, că sau vom constringe noi pe adversari convingându-i despre imposibilitatea desființării noastre, ca să abstea dela politica lor agresivă, sau ne vor constringe ei a merge întru apărarea noastră până la extrem.

Înainte de a recurge însă la mijloacele desperate, singura politică corectă și admisibilă e aceea, ca stând neclintiti pe basă națională, să ne străduim din toate puterile a convinge, eventual a constringe guvernul și opinia publică, despre necesitatea aplanării pacinice.

Nu tendința de a ne împăca cu ori-ce preț este caracteristica curentului nou, dar' nici excluderea posibilității unui eventual compromis nu poate fi interesul nostru.

Așa numitul „curent nou“ în esență nu e altceva, decât tendința firească de a eși dintr'o situație imposibilă și periculoasă, pentru a salva totul ce se mai poate salva.

Pentru ajungerea acestui scop nu ne este permis a sta locului, ci dacă altfel nu putem merge înainte, să poate să dăm nițel chiar și înderēt pentru a putea găsi calea, pe care cu mai multă energie să pornim earăși înainte.

Persistarea pentru noi însemnă nimicire. De aceea numai la aparență sustă alternativa în forma prezentată de dl. A. Mocsonyi, în realitate nu avem de a alege între a persista sau a da înderēt, ci avem de a alege, variând alternativa d-sale, între de a persista și a ne

nimici sau între a da înderēt pentru a regăsi posibilitatea mergerii înainte. Oferindu-ne retirarea posibilitatea mergerii înainte și însemnând persistarea nimicire sigură, alegerea nu poate fi grea.

Partidul național se află într'o situațiune analogă cu călătorul, care rătăcind în pustiu, ajunge la o baltă imensă, peste care nu poate trece. Ca să poată înainta spre locul destinațiunii, e de lipsă să pornească sau în dreapta sau în stânga, eventual va trebui să dea chiar înderēt.

Oare ce va face călătorul nostru, va persista, pentru a nu da înderēt, și capriciindu-se va sta locului până va muri de foame, ori va căuta în toate direcțiunile drumul care se-l scoată din impas?

Și totuși dl. Mocsonyi impută curentului nou, că acela ne-ar conduce la abdicatia națională și nu observă, că tocmai stând pe punctul de vedere al d-sale, nu ne rămâne alta decât a aștepta cu mâinile încrucișate nimicirea sigură.

De abdicatie națională, de renunțare la politica națională, nici vorbă nu poate fi, nu numai de aceea, că om cu mintea sănătoasă nu poate intenționa așa ceva, ci fiindcă aceasta este o curată imposibilitate, chiar presupunând intențiunea și voința de renunțare și abdicare.

Știința politică modernă a trecut de mult la ordinea zilei peste atari teorii absurde și învechite.

Cine poate împedea un popor, dacă e destul de tare, să-și elupte drepturi, presupunând chiar că a abzis deja de ele? Unde și care e forul competent de a decide în atari casuri?

O singură renunțare există: slăbiciunea, o singură abdicatie ne putem închipui și aceasta este nimicirea. Maxima lui Bismark: „Macht geht vor Recht“ nu se poate contesta. Nu însemnă aceasta dominațiunea forței brute, căci sub forțe sunt a se înțelege și forțele morale și intelectuale, și de aceea trebuie să ne împăcăm cu gândul, că numai și numai dela puterea noastră de viață depinde existența și viitorul nostru!

Iancu — condamnat.

Curia a aprobat sentența tribunalului din Deva, prin care dl. G. Novacovici a fost osândit la 2 luni închisoare și 200 cor. amendă pentru vorbirea ținută la mormântul lui Iancu. Dl. Novacovici își va începe pedeapsa săptămâna viitoare. Condamnând pe acest tinăr care a preamărit pe Iancu, justiția maghiară condamnă pe Iancu însuși. Decât că atari storțări nu folosesc nimic! Cel mult dovedesc că de orbi face pe unii oameni șovinismul. Iancu cu cât mai mult va fi lovit de copite șoviste, cu atât mai viu va trăi în sufletele noastre.

Nouă foale slovacă.

Slovacii după-cum se știe, desvoaltă o activitate viuă pe toate terenurile, așa și pe terenul publicistic. Numărul foilor lor se sporește de nou cu una. La 1 Iulie c. va apare în Rózsahy ziarul „Liptovsko-Oravske Noviny“, menit, cum se veștește, a lumina poporul din comitatele Liptov și Arva.

Foile jidano-maghiare vestind și ele știrea, scriu, că noul organ va „învenina“ poporațiunea slovacă din aceste două comitate... O fi, că lumea-i rea, nu se prea dă dorului de maghiarisare, ci de trezire și activitate națională pe toată linia, tocmai cu cât mai tare ne vedem loviți de zbirii zilei!

Plan fantastic?

— Din „Privitorul“ —

Noua revistă științifică politică „Privitorul“, ce a început a apare în Brunn, publică în fruntea primilor sei 3 numeri apăruți până acum, un studiu din peana dlui Aurel Onciul, redactorul revistei, cercetând „Condițiunile existenței Românilor“. Purcezend dela adevărul că vieța și dezvoltarea în un fel sau altul, a unui popor, atiră în mare parte dela împregiurimea, dela vecinătatea în care trăește, dl. Onciul raționează asupra sorții și viitorului neamului românesc în chipul următor:

„Pe Români soartea i-a așezat pe valea Dunării, dimpreună cu Bulgarii, Sărbii, Croații, Slovenii, Cehii și Ungurii, deci cu popoare, cari toate sunt prea mari, spre a se stinge, prea mici însă, ca să se poată afirma singure față de marile popoare ce le încunjură. Din cauza aceasta ele, ca să-și asigure reciproc existența, sunt silit să-și unească puterile, adevărat să se federeze. Drept aceea, sub presiunea năvalei Turcilor, mai întâi Croații s'au împreunat cu Ungurii, ear' apoi Ungurii la rândul lor cu Cehii, și în urmă, după catastrofa dela Mohács (1526), cu Germanii austriaci, formând astfel împărăția Austriei. Nu încuscriile caselor domnitoare au dat naștere împărăției acesteia, precum voiesc să ne facă a crede istoriograful superficiali, ci dincontră necesitatea politică a unei federațiuni a popoarelor dunărene spre salvarea lor reciprocă, a provocat încuscriile din chestie, căsătoriile domnitorilor fiind odinioară cele mai puternice mijloace pentru alianța popoarelor.

„Federațiunea numită „Austria“ a și dat piept urgiei turcești și a scăpat popoarele federate de perire. Cu respingerea Turcilor însă nu s'a finit misiunea ei; căci locul pericolului din Sud l'a luat pericolul și mai cumplit din Nord. Colosala Rusie, în decurs de puțini secolii, a străbătut dela Don până la Dunăre și tinde mereu spre Dardanele, ca să-și deschidă gurile Mării-negre.

„De acest pericol, deopotrivă amenințator pentru toate popoarele dunărene, ear' în deosebi pentru Românii așezați în calea la Constantinopol, nu există altă scă-

pare, decât federațiunea popoarelor acestora. Federațiunea însă se chiamă Austria. [Astfel existența unei Austriei puternice, aliate prin mijlocul provinciilor ei germane cu marele Imperiu german, rival al Rusiei, este cea mai esențială condițiune pentru existența națională a Românilor.] Fără de Austria, de mult deja am fi înecați în potopul rusesc. Prăbușirii ei, cu necesitate fatală, i-ar urma — de nu i-ar precede chiar — perirea noastră, din care cauză alăturarea către împărăția aceasta și sprijinirea ei, devine un postulat al conservării noastre proprii.

„Postulatului acestuia, considerând faptul, că o parte mare a poporului român se află în Austria, pare a i-se opune tendența firească a fiecărui popor, de a se uni și cristaliza într'un stat național; dară interesele acestea sunt opuse numai în aparență, nu însă și în realitate. [Căci unirea politică a Românilor se poate realiza în două moduri: sau împreunându-se părțile române ale Austriei cu România, sau din contră împreunându-se România cu Austria.] Modalitatea dintâi are de premisă ruina Austriei, ceea-ce ar avea de neapărată urmare ruina României, din care cauză ea trebuie să rămăie exclusă din cercul aspirațiilor române. Modalitatea a doua pretinde numai, că prin tractate între Regele României și Împăratul Austriei să se stabilească un raport analog celuiia între Regele Bavariei și Împăratul german.

„Pentru Austria, modalitatea aceasta ar însemna continuarea ideii care i-a dat naștere și a căreia îndeplinire prin confederațiunea tuturor popoarelor dunărene, i-ar crea posibilitatea, de a se organiza din nou pe base naționale și de a curma astfel luptele intestine ce o consumă, ceea-ce nu o poate face, cât timp întrunește în sine numai fragmente de popoare întregi; ear' pentru România, a căreia suveranitate ar rămănea tot așa de integră, ca cea a Bavariei, ea nu involvă, decât un mic sacrificiu de mândrie națională în schimb cu asigurarea temeinică a existenței sale, cu avantajele unei puteri mari fără sarcinile corespondente, și cu perspectiva de a crea de tot altă soartă Românilor ungureni și bucovineni.

„Combi-națiunea aceasta pare fantastică; proximalul resbel rusesc, inevitabil după starea lucrurilor, poate să-i dea viață.

Observăm că această idee, a împreunării tuturor Românilor sub scutul Împărăției Austriei, a fost exprimată odinioară și prin „Tribuna“ din Sibiu în unul din anii ei dintâi, în chip de foileton, și, mai ales printre Românii ardeleni și ungureni, cari cred că prin asta s'ar îmbunătăți și situația lor în Monarchie, idea nu e nesimpatică, să și discută câte-odată ca o interesantă combinație politică, și alipirea tot mai strînsă a României către tripla alianță și mai ales către membrul răsăritean al acestei alianțe, către Austro-Ungaria, poate încă să fie o netezire a terenului care să facă, într'un viitor oare-care, posibilă realizarea ideii de care ne ocupăm.

Tot chestiunea „curentului nou“

(Urmare).

6. Activitatea.

După amorțeala ce ne-a cuprins, și care în parte s'a prefăcut deja în multe inimi în desnădejduire, sau cel puțin în o tristă apatie față de toată viața politică, în o resignare amară — decretarea activității față de parlament, ar fi azi așa zicând singura schin-teie electrică, care ar înviora încă repede și în mod general poporul român la conștiința drepturilor și chemării sale politice, ar fi ca o revenire în ori, și ar fi capabilă a face să se uite par'că tristul trecut recent, cel cu sfășieri, cu nedemne și adesea nedrepte acuse reciproce, ar arunca, cum am zice, un vël de uitare peste tot, precum aruncă o sârbătoare mare vël de uitare peste micile patimi și face pe mari și pe mici, pe buni și pe răi, pe bogați și sêraci, să se bucure, să sêrbeze.

Ori-cât ar cerca cineva să o tăgăduiască, acesta e un lucru adevărat, pipăibil de adevărat!

Căci, ori-ce s'ar zice, și ori-cât de mulți pesimiști avem în mijlocul nostru, care sunt de tot desolați de starea noastră politică și fac să rêsune peste hotarele românești, atât prin foi cât și în discuții ocazionale, numai tânguiri peste tânguiri asupra treburilor noastre politice, — nu e adevărat că am fi noi și poporul nostru material așa netrebuincios! Nu! Tot noi suntem care pe vremea Replicii și Memorandului făcurăm lumea să vorbească toată de noi, și cele 20.000 de Români duși la Cluj din curată iubire națională, trăesc încă, și n'așteaptă decât bărbăți, cari să-și știe însufleți, cum cei-ce au creat acele mișcări, i-au știut însufleți! Însăși acele mișcări și grandioase manifestări naționale, n'au fost altceva, decât semn că de setos era poporul român, ținut în pasivitate, după o activitate viuă, îndărjită, în care el să-și arate capacitatea de însuflețire, să se măsore oare-cum cu urgia dușmanului! Cei din comitetul național de pe atunci au știut folosi acest dor, acest neastempăr al poporului nostru, și dându-i ca obiect în jurul căruia să-și manifesteze setea de activitate, au făcut cu el manifestări grandioase pentru lucruri, pe cari le știau și ei din nainte, că alte rezultate nu vor avea, decât o roscolire și inviorare a sentimentelor naționale, o propagare a trezirei naționale, și o trezire a interesului lumii mari față de chestia de naționalități în Ungaria, despre care Ungurii trimbițau că deja nici nu mai există în țara asta!

7. Folosele et.

Folosele unei activități reluate și pe terenul parlamentar, afară de cele de mai sus, care și ele singure sunt foarte prețioase, mai sunt: Poporul însuși, care azi merge unde îl trage de ață ori-ce hițifiți de notarș, și după chemarea acelaia merge numai fiindcă vede că din parte românească nu e nici o porneală, — s'ar abate în cel puțin 60—70% dela calea greșită pe care îl vedem mergând azi, adevărat votând cu ori-ce Jidan sau Ungur, căci am văzut-o asta limpede: la Făgăraș unde reese deputatul Șerban, nu pentru-că ar avea vre-un merit pentru nație ca deputat de atâția ani, ci numai pentru-că e Român; un Ungur nici nu cutează să candideze serios contra lui, decât de se va întemeia pe *abusurile brutale* ale administrației. Altfel cade. O vîzurăm lângă Arad, unde Ungurul de origine românească Szombaty, avocat, dându-se de Român, »Sâmbătean«, trânti cu ajutorul Românilor pe Ungurul neaș Takányi! Dar' mi-te să fi pus un Român adevărat și cunoscut, pentru care se sară în foc și toată inteligența românească!

»Ar fi sărit și toată furia șovinismului și a administrației, și țî-l trântea, că-i smulgea macar 20—30% din cei-ce așa au mers cu domnu »Sâmbăteanu«...

Așa? Poate fi, dar' și aceea nu numai poate fi, ci e sigur, că în schimb mișcai macar atâția din Români cari altfel au stat *pasivi*, încât suplineai percentele smulse de șovinism și presiunea administrației, și proporția, deci și învingerea, rămânea neschimbată pe aceeași parte.

Un foarte însemnat folos al activității *cu candidați români*, e: că cei-ce au susținut pe Român, se duc faloși acasă, cu suflete ușurate, senine, că și-au făcut datoria (chiar căzând eventual cu candidatul lor), și pe acei slabi de înger din mijlocul lor, cari ar fi vo-

tat pentru străin, îl ocărăsc, îl hui due, îl cârașă așa zicînd, că abia se vede de rușine în sat, încât a doua-oară anevoe de tot se va mai hotărî să meargă cu tabăra străină. E asta o rafinare, o curățire a sufletelor de căderea înjositoare a vota cu ori-cine, o *îndălțare a moralului național al poporului.*

Azi? Azi această ocărăire reciprocă nu se întimplă, căci dacă am zice: »Mă păcătoșule, ai votat cu Takányi!« acela îi răspunde: »Și tu ai votat cu Harkányi!« deci cu ce ești mai bun. Tot un drac!

Folosul activității dela alegerile parlamentare, l'am simțit apoi foarte viu la alegerile comitatense și comunale, unde negreșit că altfel ne-am manifesta decum azi ne putem!

Și folosul ei doar' cel mai însemnat, l'am putea aprecia numai după-ce am avea un grup de deputați în dietă, cari ar ști să se ridice cu demnitate întru apărarea poporului nostru. Discursurile lor, rostite cu ținerea în evidență și a efectului ce s'e-l facă nu numai în dieta însăși, ci și la poporul care va ceti și va auzi de ele, — ar fi un nesecat izvor de a vîrsa suflet în oameni și de a-i face tot mai hotărîți în lupta pentru a întări tot mai mult grupul la început poate mic, din dietă. Azi acest rezultat l'am putea avea numai prin neîntrerupte întruniri naționale, pe când acolo zilnic se dă privilegiu deputaților a da material de însuflețire poporului, prin discursuri potrivite.

Folos foarte mare ar fi apoi: că acolo s'ar putea mai serios și mai competent pregăti terenul pentru *alianța cu celelalte naționalități*, organizarea unei lupte bine combinate după un program comun, și *ridicarea prin asta a importanței chestiei naționale în țara peste tot!* Răsunet în afară asemenea ar avea o atare luptă națională, cu mult mai viu ca azi, și ai avea mai des puncte de

măncare pentru ducerea unei campanii demne și în presa străină.

Intreg nivelul moral și întreagă ponderositatea chestiei naționale s'ar ridica prin aceasta și în lăuntru și în afară, neasămănat mai mult!

(Va urma.)

PENTRU ECONOMI

Dela „REUNIUNEA ECONOMICĂ” în Orăștie.

CONVOCARE

Onorații membri ai «Reuniunii Economice în Orăștie» sunt prin aceasta invitați la

a II-a adunare generală ordinară

care va avea loc în Orăștie, Duminecă în 16/29 Iunie a. c. la orele 4 d. a. în sala școlii capitale române, cu următorul program:

1. Deschiderea adunării.
2. Raportul comitetului despre lucrările reuniunii în anul 1901.
3. Raportul casarului despre averea reuniunii în acel an.
4. Alegerea unei comisii care să controleze acele rapoarte.
5. O prelegere economică.
6. Reconstituirea comitetului pe un period de 3 ani.

Din ședința dela 11 Iunie n. a comitetului «Reuniunii Economice».

Comitetul.

Ședința dela 11 Iunie.

În 11 Iunie comitetul Reuniunii Economice a ținut ședință în care a hotărît următoarele lucruri de interes pentru membri:

— S'a luat cu aprobare la cunoștință raportul secretarului despre împărțirea altoilor și sămânțelor economice din primăvara asta, raport din care reese, că Reuniunea, pentru a da ajutor membrilor sei la procurarea alor 2160 altoi și 1100 kilograme de trifoiu, 150 kgr. lucernă și 20 kgr. napi de nutreț, — a cheltuit întreagă suma, de 400 cor., ce a încasat ca taxe dela membri, înapoiindu-le-o în altoile gratuite ori în prețul scăzut al sămânțelor, ba a mai cheltuit și din al seu 52 cor.

— A hotărît a înainta rugare nouă la ministerul de agricultură, pentru a primi și în toamnă altoi, pe cât s'au înștiințat membri.

— A fixat ziua adunării generale, pe 29 Iunie n. și programul.

„Raze de lună”.

(Urmare.)

La curtea contelui accentele muzicii umpleau salele iluminate, cavalerii în toalete de bal roiau ca luferii între stele prin grupele de dame nobile, îmbrăcate în mătasuri și încărcate cu petrii scumpe. Așteptau cuvântul contesei, ca să înceapă jocul, valsul îmbătător de inimi.

Elza, frumoasă ca poate nici-când, ardea de nerăbdare. S'a strecurat încet prin șirurile de cavaleri și când a ajuns lângă notarul i-a zis șoptindu-i la ureche: Nici azi nu vine? Nu, îi răspunde dînsul. Ori-cât i-am vorbit, a rămas neînduplecat; mi-a spus, că datorința și-a făcut-o, dar' nu putem pretinde dela el să lucreze în contra convingerilor sale. El vede în noi aspiratori, în societatea cărora el nu poate intra, fără să-și calce pe inimă! Elza și-a mușcat buza de mînie.

— Rămână atunci cu urșii lui, a zis ea nervoasă și s'a mestecat în șirul damelor. Dar' naturelui ei nu-i permitea să abdică de ce și-a pus odată în minte. S'a reintors de nou, s'a dus cu pași repezi într-o odaie laterală. Acolo a scris câte-va șire pe un bilet, apoi venind la tînerul notar i-a pus biletul în mînă.

— Dorind a cuprinde în sînul comitetului [în locul unor membri ce nu participă], pe 3 din zeloșii fruntași ai Românilor dela Dobra, ca astfel să aibă acolo toată forma unei secțiuni a Reuniunii, — comitetul își va prezenta în adunarea aceasta demisia, dând adunării generale privilegiu a-și reconstitui comitetul, cu combinarea do-brenilor.

— S'a îndrumat biuroul a face toate pregătirile de lipsă, pentru-ca la tîrgul de toamnă al Orăștiei, se se țînă expoziția de vite proiectată încă anul trecut, cu împărțire de premii din banii ce ne-a pus la îndemănă institutul »Ardeleana».

— A hotărît a zidi în curtea școlii noastre din loc, un șopron pentru păzirea în el a mașinilor economice a Reuniunii, aci fiind loc potrivit și la îndemănă pentru membri, de a lua când le trebuie, căci un membru al comitetului, inv. Fleșeriu, locuind în școală, va servi pe membri, dându-le și instrucțiuni cum să le folosească.

— Să însărcinează biuroul a îngrijii încă din vreme, de sămînță de trifoiu: Indată-ce s'a cosit trifoiul de sămînță, să cumpere 25—30 măști metriche, pe care îl va trimite spre curățire, sau dacă ar putea să-l capete dela vre-o firmă curățit gata cu preț moderat, să-l iee așa, dar' la tot casul să-l avem de timpuriu, deja prin Ian. Febr. viitor, să-l putem împărți membrilor fără necazurile pe care eștan le-am avut cu el, și fără pierdere.

— Statutele Reuniunii să vor tipări, pentru a le putea avea cei-ce doresc.

Reuniune

pentru ajutorarea economilor la caz de pagube în vite.

Am avut adesea privilegiu a auzi vij tînguiri în popor, că nu avem, și nu știm să fie nicăiri între Români, și un atare așezement, o atare însoțire, care să ajutare pe bietul econom atunci când îl isbește soartea murindu-i câte o vită mare, poate bou din jug, vaca, calul de lucru sau de tras, etc.

Avem în acest ținut Reuniuni pentru ajutorarea familiilor când moare un membru mai mare a lor (Reuniunile de înmormîntare), avem Reuniune Economică care dă ajutor economilor la procurare de pomi, de sămînțe economice, de mașini, etc., — o Reuniune care să vie într'ajutor economilor

— Te rog, zise dînsa, mergi cu trăsura la dînsu, predă-i biletul, spune-i că eu îl rog să vină negreșit.

Peste o jumătate de ceas apoi notarul a intrat în sală cu Cornel de braț. Elza, roșie ca para, le-a eșit în cale.

— Frumos, zise ea adresându-se lui Cornel, dta aștepti stăruițe repeșite, ca să urmezi invitării noastre. Vino să dansăm împreună, ca să-mi poți spune și mie, cât îți suntem de antipatici.

Și s'au pornit în vârtejul primului vals. Cornel ori-cât era de rece și flegmatic și ori-cât de puțin dispoziție a avut să vină în societatea aristocrației, care așa de mult îl momia, a rămas surprins de atențiunea ce i-a dat-o tîneră contesă, de privirea ochilor ei senini, de bunăstarea cuvintelor ei ce-i sunau la urechi ca o melodie dulce.

— E frumoasă, foarte frumoasă, cugea el, focul din privirea ei își încălzește sufletul, glasul ei te leagă în reverii de amor. Și în fine... Ce știe dînsa, atât de tîneră și nevinovată, despre ce se petrece în sufletul meu?

la caz de pagube în vite prin boală ori prin o întimplare nenorocită, ar fi un fel de coronare a străduințelor de ajutorare a poporului nostru.

La această trebuință vom acum să-i venim într'ajutor poporului nostru cât mai curînd.

Incepem mai jos publicarea unui plan de Statute, schițate în redacția foi noastre. Invităm pe toți amicii acestei cauze tolositoare economilor, să cerceteze și ei Statutele ce publicăm, să gîndească unde ce ar mai fi de adăugat, unde ce de șters, — și apoi să poștească la adunarea de constituire a noiei Reuniuni, care va avea loc peste 2—3 săptămâni la Orăștie, și acolo, la desbaterea statutelor, să-și facă observările, ca să iasă un lucru cât se poate mai bun, mai bine cumpănit.

Eată proiectul nostru:

Statutele

„Reuniunii de ajutorare la pagube în vite”.

(Proiect)

§. 1.

Sub numirea »Reuniunea de ajutorare la pagube în vite«, să înființează în Orăștie o societate, cu scop de a restitui membrilor sei paguba ce li s'ar fi întimplat în vite, prin moarte sau prin întimplări nenorocite.

§. 2.

De membru la »R. de aj. la pag. în v.« se primește prin o simplă înștiințare, verbală sau în scris, făcută la comitetul Reuniunii, ori-care cetățean din Orăștie și din jur.

§. 3.

Fiecare membru are să-și înștiințeze pentru asigurare, toate vitele sale cunute. Înștiințînd numai o parte, la caz de pagubă în curtea sa, va pierde din suma ce i-s'ar fi cuvenit să primească ca despăgubire, după măsura în care el și-a retăcut înștiințarea.

§. 4.

Dintre vitele necornute, să primesc pentru asigurare numai caii.

§. 5.

Reuniunea trebuie să aibă în tot timpul cel puțin 500 de membri cu cel puțin 1500 vite.

Fiind numărul vitelor înștiințate foarte mare, Reuniunea își poate împărți contingentul în secții [despărțiminte] de câte 2500—3000 vite, avînd atunci

Și valsul îi legăna tot mai mult, peptul lor s'apropia tot mai mult deoaltă, mînilor tot mai mult s'au strîns, ear' ochii lor aprinși își adănceau privirea caldă, prin ochi în adîncul sufletului.

— Cornel, i-a zis ea în extaz, în ochii dtele negri, melancolia are o vrajă nespasă și nici nu crezi ce mult îmi place să privesc, visînd, în ei.

Cornel a roșit și a strîns-o mai tare la piept.

Când a încetat valsul, s'au preumblat de braț prin sală, ear' conversația lor intimă a atras privirile tuturora asupra lor. Când accentele muzicii au început un dans nou, a venit un tîner și luînd pe Elza în joc, a sburat cu ea alunecînd prin sală în tactele orchestrei.

Cornel s'a retras într'un colț și nu peste mult a venit notarul lângă el și l'a felicitat zimbînd.

— Vezi, vezi, rîule, i-a zis el, cât ești de favorizat. Da, da, tînerii contese îi plăci mult, am observat-o. Și ce pârreche! Dar' să grijești, că ai un rival, un tîner baron, oficerul acela din colț te privea prea înțepător. El speriază la mîna contesei, deci să grijești să n'ai conflict cu el. Cornel i-a zimbît poate pentru prima-dată notarului și-n zîmbetul lui era atăta nepăsare, atât curaj

FOIȚA

IN MIEZUL VERII

Sub paltin aici e răcoare.
S'aud rîndunele pe sus
Cîntînd și jucîndu-se 'n soare.
Tăcută e valea 'nflorită
Și-un nor ca o pînză-aurită
Se duce spre-Apus.

Pădurea, pe culme, mai tace,
Mai cîntă cu freamîet încet;
Ear' une-ori vîrfu-și desface,
Dînd vîntului loc să colinde.
Ear' grangurul puii-și deprinde
Să cînte 'n făget.

Eu vîd cum se urcă pe-o creastă
Călare pe-o gloabă de cal,
Merinde ducînd, o nevastă.
El merge prin iarbă cu botul,
In urmă s'oprește cu totul
Să pască pe mal.

Nevasta pe coamă s'apleacă,
Trîgînd cu mînie de frâu.
Cu troscotu 'n gură el pleacă,
Și 'nghite de-abia 'mbucătura
Și earăși s'oprește cu gura
Să rupă din grâu,

Se 'ntîmplă cu sgomot acestea,
Și tot cu mai mare necaz,
Și tot mai de rîs e povestea —
Ear' iepuri, din verdea sîcară,
Scot veseli urechile-atară,
Șireții, fac haz.

În urmă, colina-i ascunde.
Eu șuer o doină. Când tac
Din crînguri o mirlă-mi răspunde.
Din vale vin doine de jale
Și roșu se 'ntinde prin vale
Năvalnicul mac.

Slăbite de-atăta căldură
Și leneșe apele curg
Și parcă-i un plîns ce murmură.
Ear' cîmpul în somn se frămîntă,
Visînd cât de veselă cîntă
Răcoarea 'n amurg. —

Sub paltin aici e răcoare.
S'aud rîndunele pe sus
Cîntînd și jucîndu-se 'n soare.
Tăcută e valea 'nflorită
Și-un nor ca o pînză-aurită
Se duce spre-Apus.

(Familia).

G. Coșbuc.

a se ajutara între sine cei din o secție, fără îngreunarea celor din altă secție. Secțiile se despacă după teritor.

§. 6.

Fiecare membru plătește la intrarea în Reuniune o taxă de primire de 25 cr. [50 bani] de fiecare vită înștiințată, primind o adeverință scrisă pe numele sau cu numărul vitelor înștiințate.

§. 7.

Dacă un membru înștiințat cu un număr de vite, pentru care a plătit taxa fundamentală, ajunge a avea puține vite asigurare, el n'are drept a cere napoi taxele plătite odinioară, dar' înmulțindu-și vitele de nou, la înștiințarea acelor nu mai are a solvi taxa de primire, până-când cifra de acum nu trece peste cea pe care o avuse când a avut mai multe. Dacă numărul vitelor li crește peste numărul cel vechiu, are a solvi de fiecare taxă nouă de primire.

§. 8.

(Înștiințarea pagubei).

Intemplantu-se unui membru o pagubă în vitele sale, are să facă asta cunoscut comitetului Reuniunii în timp de 24 de ore dela întemplant, în tot cazul însă înainte de a fi lăpădat sau îngropat vita, și anume membri din Orăștie la comitetul central însuși, — încolo prin comune, la reprezentantul de acolo al Reuniunii.

Dacă vita nu a murit sau nu s'a nenorocit în hotar pe aproape, ci d. e. în munte, și stăpânul ei primește știrea mai târziu, e dator a face înștiințarea scrisă mai sus în 24 ore dela primirea veștii despre nenorocire.

§. 9.

(Prețuirea pagubei).

Comitetul aflând despre o pagubă, trimite îndată la fața locului pe 2 membri de încredere ai sei, cu 1 prețuitor jurat dela comună, [acesta poate fi și nembrul al Reuniunii] cari prețuiesc vita moartă după cea mai bună a lor conștiință și gata a depune jument că au prețuit după dreptate.

§. 10.

Prețuitorii spun atunci îndată membrului cu paguba, în cât i-au prețuit vita.

Intrucât membrul se simte nedreptat prin această prețuire, poate cere comitetului să exmită, pe cheltuiala membrului, o nouă comisie de prețuire. Dacă comitetul află el că prețuirea a fost exagerată, atunci trimite el comisie nouă.

Dacă prețuirea a doua consună cu cea dintâi, ea devine necondiționat va-

și energie, cât notarul a dat îngrijat din cap.

Finindu-se dansul Elsa a venit din nou la el.

— Vino, vorbește-mi, i-a zis, dintre toți numai dta poți vorbi sincer. Și l'a luat de braț pornind cu el prin sală. Dansul următor l'au jucat iarăși împreună.

— Să știi, i-a zis Elza în decursul jocului, «cât de mult te invidiază pe dta cineva. M'a întreat că ce am cu dta? Ce se am? I-am spus sincer, că'mi ești drag». Și vorbind s'a lipit așa de aproape de el, încât obrăjii lor aprinși s'au atins deolaltă.

— De'ți va zice ceva, i-a șoptit ea din nou, să nu-i răspunzi nimic! E arțăgos din cale afară. Promite-mi, că n'o să-i zici nimic! Bine? Imi promiți asta?

— Da, da, n'am să-l iau în samă, i-a răspuns Cornel zimbînd.

Trecuse miezul nopții. În pauză oaspeții s'au pus la mesele încărcate; Elza cu Cornel lângă olaltă.

Cornel conversa cu Elza și trebuie că-și vorbeau din inimă, de amor, că ochii lor străluciau privindu-se ca stelele pe bolta albastră. Oficerul a venit și s'a așezat pe scaun lângă Elza.

lidă. Dacă va fi deosebire între ele, comitetul caută media între ele, și atîta ia ca sumă stabilită de despăgubire.

(Va urma).

ALEGEREA DELA ARAD

„Tribuna Poporului“ sosită azi, Joi, în ziua alegerii de Episcop al diecesei aradane, dă ca sigură alegerea H. Sale Vicarului Mangra de episcop.

Interes deosebit se arată în toate cercurile față de această alegere, cu atât mai vertos, că foile ungu-rești cari voesc cu ori-ce preț episcop pe Părintele Hamsea, scriu că partidele sunt egale de tari.

Iată telegrama primită din Arad la redacția „Libertății“:

Arad, 12 Iunie n. Mangra a fost ales de episcop, cu majoritate de 4 voturi, a întrunit de tot 29. Hamsea a câpătat 25...

Felicitam din inimă pe noul ales!

După nutrele preseii maghiare se ține că alesul nu va fi întărit. În cercurile calme însă, se crede că și întărirea va urma.

Literatură

„Privitorul“ se numește noul organ de publicitate ce a început să apară la Brunn, sub redactarea dlui Aurel Onciul. E o revistă politică filosofică, care vrea să aibă rolul de simplu observator și judecător imparțial al situației politice a întreg neamului românesc, și din Țară, din regat, și dela noi.

Faptul că redactorii noiei reviste stau departe de noi ca și de cei din Țară, deci nu au legături și amicitii nici cu unii nici cu alții, le dă, pe cât apare până acum, puțința de a judeca rece și imparțial, numai pe temeiul convingerii și a rațiunii, neinfluențate de sentiment ori patimă locală. Redacția dela acest punct de mănecare a și pornit, punându-și de moto în frunte, cuvintele lui Eminescu:

Privitor, ca la teatru Tu în lume se te'nchipei, Joace unul și pe patru, Totuși tu ghici-vei chipu-i. Și de plânge, de se ceartă, Tu în colț petreci în tine Și 'nțelegi, din a lor artă, Ce e rău și ce e bine!

»Contesă, zise el, imi permiti să șed lângă dta?»

Din parte-mi, dacă se învoește și dl Cornel, poștește, dar' imi pare că nici nu sunteți recomandați încă?!

E superfluu, răspuse oficerul sumeș. Am venit să conversez cu dta și nu cu oricine, adus de caprițul dtale aici!

Cornel, galben ca ceara și-a strîns pumnii convulsiv, dar' conform promisiunii, n'a zis nimic.

Elza iritată la extrem, n'a vorbit nici un cuvînt, făr' întorcîndu-i spatele a continuat să povestească la aparență liniștită, cu Cornel.

Oficerul iritat a început să ridă a silă! Apoi măsurând pe Cornel din tâlpi până'n creștet cu un aer de dispreț, s'a făcut că nu observă displacearea Elzei și a continuat cu ofensele.

— Ha, ha, zise el, trebuie să vorbești ceva tare cu spirit, cam în așa fel, cum vorbesc eu cu păzitorul ciurdelor mele de porci!

Cornel nu s'a mai putut stăpîni.

— De sigur, i-a răspuns el cu liniște forțată, păzitorul respectiv are mai multă creștere, decât dta!

(Va urma).

Și în acest sens, șiau zis revistei lor „Privitorul.“

Primii trei numeri pâruiți, se prezintă destul de credincioși programului și obiectivi. Reproducem și noi în acest număr un fragment din articlu „Priv.“

Dorind ca pe incetul noua revistă să se curățe de supărătoarele greșeli de tipar, ce acolo, în tipografie străină, scapă de se strecură prea multe, [chiar și în motto, versul 4 e tare greșit redat]. — urăm noiei reviste viață și izbândă!

O recomandăm casnelor noastre și bărbăților iubitori de interesante discuții politice.

Costă numai 2 fl. 40 cr. [4 cor. 80 fil.] pe an. A să adreia: Brunn, Kirchengasse 2.

„Revista Ilustrată“ de când a trecut în îngrijirea dlui Dr. V. Onișor, a luat, față de trecut, un însemnat avînt. De unde până aci abia vegeta, cu colaboratori slabi, începători ori vechi dar' fără talent, — sub noua direcție aflăm într'însa deși articoli literari și bucăți literare și discuții, cari nu lasă nimic de dorit. Îndeosebi ne-a captivat atenția frumoasa și plină de sentiment nvelă „Raze de lună“, apărută deja în primii numeri din estian, datorită unei dextere a dlui V. E. M., un tinăr scriitor mult promișător. Ne facem o plăcere reproducîndu-o din nr. trecut începînd, fiind ea mai ales pentru cetitorii „Libertății“ de sigur o bucată literară foarte potrivită și cu plăcere gustată.

NOUȚĂȚI

Difteria în Orăștie. În orașul nostru s'a ivit cumplit a boală de copii difteritis. În familiile vecine a croitorului Barna și a prăvălierului Jurkovits s'au bolnăvit saptămîna asta câte 2 copii în fiecare familie, din cari în a celui dintăiul unul a și murit, ceialalți sînt greu bolnavi. Și încă în vre-o 2 case. Școala de stat pentru fete s'a închis deja până trece primejdia, multe familii au plecat cu copii lor din oraș de frica lățirii boalei. Medicii își dau toate străduințele pentru stîrpirea ei.

Ear' în unele comune din cercul sanitar al Beriiului, în Beriiu, Ludești-Costești, Orăștie, etc. sînt zeci de copii bolnavi de scarlatină. Morbul însă pare a fi în clin, și a dispore.

Șicanarea studenților români la gimnasiul reformat din loc. Despre câte au să îndure tinerii români cari cercetează gimnasiul ev. reformat din loc, se vorbesc în tot orașul lucruri acuși de necrezut. Ei sînt tractați din partea unor profesori fanatici, mai ales dintre cei noi, într'un mod provocător și neurban, care e sub toată critică. Așteptăm să vedem cum își vor răsuna asupra lor în firul examenelor și al clasificării, și vom reveni descoperind părinților adevărata stare, de lucruri dela acest institut.

Confiscarea „Cărții de aur“ în Orăștie. Mercuri [în 11 Iun. n.] judele de investigație dela judecătoria din Orăștie, dl Fekete, a făcut „vizită“ tuturor celor cari au cumpărat aici „Cartea de aur“ a dlui T. V. Păcățian, anume dlor: Dr. I. Mihu, Dr. St. Erdélyi, Dr. A. Vlad, I. I. Vulcu, Dr. S. Moldovan, Casina română, Ioan Moța, red. „Activitatea“, și unde le-a găsit, a confiscat volumele din „primejdioasa“ carte... Statul e mântuit. Numiților domni li s'a smuls din mână „pumnalul pe care îl aveau gata de a-l înfige în inimă — ideii, a nenorocitei „idei“ fixe, care atâtea capete patriotice sucește și le face ridicole!

Pe la Sibiu, Seliște, Gurariu, etc. pe unde au aflat, după listele de abonament prinse la dl Pacașan, — că

s'a răspândit acest important op istoric, peste tot locul juzii aleargă abia găsînd pe aceste călduri, și confiscă la el!

Matusalem în Maramureș. În comuna Visó din comitatul Maramureș a murit de curînd un bătrîn cu numele Joel Vogel, care e vestit după aceea, că a trăit aproape cât Matusalem. A fost de 125 ani, când a murit. În timpul din urmă bătrîneța l'a slăbit într'atîta, că nu se mai putea mișca din loc. Atunci el însuși a dorit liniștea și ca să moară mai curînd, a început să mănance foarte puțin. În lunga sa viață n'a fost bolnav. A trăit foarte cumpetat și după cum el însuși zicea, traiul cumpetat i-a lungit viața.

Morți mulți. Saptămîna asta Orăștie a fost greu cercată în privința mortalității. Ingerul morții s'a pogorit de repeți ori după olaltă asupra ei. Era o zi (Marți) când erau 6 morți de-odată în oraș, — între ei și senatorul prim al Orăștiei Székely, răpusat după o îndelungată boală; apoi fruntașul măestru român George Vințan, unul dintre cei mai populari măestri de-ai nostri, repentin, după morb abia de 2 zile, — apoi țărani și copii.

D-zeu să-i odichnească în pace.

Bucuria soldaților. În ședința de Sămăbata trecută a Delegațiunii austriece, discutându-se asupra bugetului ministerului de războiu, deputatul italian Conci a propus următoarele:

»Gubernul să fie invitat a șterge pedeapsa cu fierele și legatul la soare...»

Baronul Walterskirchen, referentul bugetului, a luat cuvîntul și pe motiv că la miliție sînt a se forma nu numai indivizi cu pricepere și simț pentru disciplină, ci și de cei inculți și încăpăținați, a combătut propunerea de mai sus, zicînd că puterile de executivă nu i-se pot lua mijloacele de lipsă.

Delegatul Conci a cerut învî votare, și spre mare mirare, propunerea lui s'a primit cu 35 voturi contra 17. Fierele scurte au deci să fie scoase dintre pedepsele militare.

Votul acesta s'a comentat cu atât mai viu, cu cât aceeași chestie fusese discutată și în Delegațiunea maghiară, unde însă nu s'a putut înjgheba majoritate pentru ștergerea din armată a acestor dure mijloace de disciplinare și pedepsire a soldaților.

Bandiți în munții Bărgăului. La granițele Transilvaniei-de-Nord, unde se întâlnește Bucovina cu Transilvania și România, s'a ivit de cîtva timp o bandă de tâlhari, cari au comis mai multe hoții. Urmărirea bandei prin munții cei mari, este foarte anevoioasă.

Impăratul Germaniei, care suferă mania de a vorbi așa ca să facă senzație, și-a auzit frumoase vorbe în parlamentul din Viena. El a ținut de curînd o vorbire în Marienburg, contra Polonilor și Slavilor peste tot, par'car fi fost un student înfocat. Pentru asta Cehii au interpelat în parlamentul din Viena, și au atacat colosal pe prea vorbărețul împărat, strigînd: »Astfel de vorbiri numai dela agitatori de crișme să pot auzi! Asta e obrăznicie prusiană! Impăratul a fost beat când a ținut acea vorbire! Pfui Vilhelm II.«!

A fost un scandal, încât președintele a fost silit a ridica ședința.

Catechetul Emanuil Vorobchievici din Cernăuți, a compus un cor de copile dela școalele populare din Cernăuți, cu care a executat deja piese liturgice în biserica sfintei Paraschiva într'un mod satisfacător. Piesele aceste liturgice voește să le tipărească spre întrebuire în școalele populare din țară. Un îndemn bun și pentru ceialalți catecheți.

Pustiirile Vulcanilor.

Din privilegiul grozavei nenorociri întemplate pe insula Martinica (grupa Antilelor), s'au scos la iveală nenorocirile mai mari ce să țin minte în istoria lumii, urmate din asemenea sgudui de pământ și izbucniri de vulcani, cum a fost și acestea dela Martinica. Ele sînt și multe și mari.

Înainte de Christos ne povestește biblia despre pustiirea orașelor Sodoma și Gomora prin ploaie de foc și pucioasă. Va fi fost și aceea o asemenea minune a lui Dumnezeu și a naturii, ca și asta de pe Antile.

Ear' dela Christos încoace, iacă câte sînt însemnate și date cu siguranță de istorie:

La anul 79 după Christos, a avut loc grozavica erupțiune a vulcanilor cari au înmormîntat cu totul două cetăți puternice romane: Pompeii și Herculanel, cetăți în floare, la cari acum desgroapă și numai să minunează învîțații lumii de azi, ce frumoase află că erau acele cetăți pe vremea potopirii lor, și ce înaintate în cultură, după semnele ce află desgroapându-le!

La 1667: s'a întemplant cutremurul de pământ care a ținut 3 luni, din Șemacha, în Caucaz, făcînd jertfe 80.000 morți!

La 1692: Port Royal pe Iamaica dărîmat: 3000 morți.

La 1693: 54 orașe și 300 sate nimicite de cutremur pe insula Sicilia: 100.000 morți.

La 1703: Yeddo în Iaponia nimicit: 200.000 morți.

La 1731: În Pichind 100.000 morți, și Callao (America-de-Sud) dărîmate, cu 18.000 oameni acoperiți de ruine.

La 1746: Lima.

La 1755: Cutremurul din Portugalia, care a nimicît în 8 minute Lisabona, cu 50.000 morți.

La 1797: Intregul ținut dela Santa-Fé până la Panama, sguduit de cutremure: 40.000 morți.

La 1812: Cutremur în Caracas (America): 12.000 morți.

La 1842: Insula S.-Domingo: 4000 morți.

La 1859: Quitto (America) dărîmat: 5000 morți.

La 1868: Mai multe orașe în Peru nimicite: 20.000 morți.

La 1883: Cutremurul de pe insula Iava (Asia) 35.000 morți.

La 1895: Cutremurul din Japonia: 21 000 morți.

La 1902 (Febr.): Cutremurul din Șemacha (Caucaz): 2000 case dărîmate, 4000 morți.

La 1902 (Maiu): Nenorocirea dela Martinica, cu peste 50.000 oameni morți!

Reuniunea română de înmormîntare, din Orăștie.

Convocare.

Onorații membri ai „Reuniunii române de înmormîntare din Orăștie“, sînt prin aceasta invitați la **adunarea gen. extraordinară** care se va ținea Duminecă în 16/29 Iunie a. c. în localul școalei capitale române, îndată după eșirea din biserică.

Din ședința dela 11 Iunie n. a Comitetului Reuniunii.

FOILETON

RODERICH

De M. Kossak.
(Urmare).

»Dar' acum, blonda mea mireasă, privește odată și asupra idolului tău! Nu de alta, dar' s'ar putea întâmpla, ca venind încă vre-un domn în vizită aici, să schimbi pe Roderich cu acela.»

El se apropia de fereastră și trase la la o parte perdeaua; un val de lumină umplu odaia. Ca într-o aureolă sta el în razele soarelui. Un om mijlociu, corpulent, cam de vre-o treizeci de ani, cu fața pirlită de soare și încadrată de păr și barbă blondă închisă, ce-i dau o înfățișare plăcută. Hainele-i erau elegante, dar' de o culoare deschisă bătaoare la ochi, prin ceea-ce se arăta și mai invederat, că e un străin.

»Ei, cum îți place?» întrebă el obraznic. »Cam mulțumit, nu-i așa? Asta o datoresc soarelui din Iava. Trebuie să știți adevărul, că în timpul din urmă, acolo am căutat să-mi întregesc charta de studiu. Durere însă, că ea nu conține și prețiosul dtale por-

tret! Dar' în portrete nici nu prea sunt așa dexter. Ci dacă ași putea duce cu mine originalul, ar fi cu mult mai bine!»

Lisa îl privi plină de mânie.

»Ear' voești să începi?» îl întrebă răcăjită.

»Numai cu vorbe!» răspuse el. »In alte privințe — ei, da, natural va trebui să ne tutuim, căci altfel nu merge între »b-godnici« și — eu mă voi declara mulțumit și numai cu câte-o guriță. Vei vedea ce b-godnic modest ai dta în mine!»

»Așadar' rămâi?» îl întrebă spăimântată.

El îi răspuse galant: »Imi voi lua permisiunea.»

»Și dacă te-ași ruga să pleci?» exclamă ea silindu-se a-i da vocea un timbru mai plăcut.

»Imi pare rău, dar' nici în acest caz nu mă pot abate dela hotărârea mea. Nu-ți mai da osteneala, scumpo, căci și așa nu vei reuși să-mi schimbi voința. Pentru-ce ești dta așa de împotriva acestui lucru? Și așa este numai o glumă, nimic mai mult!»

Lisa se uită pe furie la el. El stătea serios, numai ochii, cari îi erau ațintiți cu

o neprefăcută admirațiune asupra ei, rideau cu sburdălnicie. Și ca și cum această privire i-ar fi sugerat și ei aceeași sburdălnicie, se deșteptă și în ea dorința de petrecere, care în urma vieții monotone de până aici dormea somn liniștit, și se hotărî a juca dară până la sfârșit această comedie.

»Așadar' acum d'odată încheiem pace?» o întrebă el, și fără să mai aștepte răspunsul ei, îi întinse mâna. »Pentru-ca să știți cum mă chiamă«, zise el apoi, »îți spun numele meu adevărat: Kosel, Erich Kosel din Iava.»

»Dar' Ro..., necunoscutul meu logodnic, cu care am tras-o pe sfoară pe mătușe-mea, nu se chiamă nici decum așa!» zise ea rîzând cu poftă.

»Știu foarte bine. Mătușă dtale m'a salutat cu numele acela fals, dar' eu i-am răspuns, că mi-l'am schimbat luându-l pe al moșului meu, care mi-a lăsat ca moștenire câmpiile sale frumoase din Iava. Și acum scumpa mea, sau, pardon!, stimată d-șoară, să nu lăsăm să ne aștepte încă mult mătușă dtale și ceialalți. Nu-i vorbă mai bucuros aș rămânea numai cu dta singură,

dar' cred că ne vor fi așteptând la masă și n'ar fi frumos din partea noastră să așteptăm să fim chemați». Cu acestea el îi oferă brațul și mai-mai împăcați intrară împreună în prânzitor.

Aici era așteptată tinera păreche cu nerăbdare. Doamna directoară a poruncit să se gătească repede, în onoarea mirelui, încă un fel de bucate, apoi înghețată, prăjituri și câteva sticle de sect, pentru-ca prânzul să fie într'adevăr sârbătoresc! Mili a alergat cu Max la grădinar și au cumpărat flori pentru împodobirea mesei. Cea mai frumoasă pânzătură de damast și farfuriile de porcelan cu niște prea frumoase desemnuri artistice, precum și tacămurile cele mai bune de argint, toate acestea destinate numai pentru zile sârbătorești, acopereau acum masa, dându-i înfățișare dragălașe. Lângă fiecare serviciu era un mic buchețel de flori artistic aranjat de mâinile dibace ale Miliceii, ear' înaintea mirelui și miresei erau două buchete mari frumoase, numai din mirte îmbobocite și de trandafiri „La France“...

(Va urma.)

Redactor resp.: IOAN MOȚA

Imi iau voe a aduce la cunoștința onoratului public, că mărindu-mi hotelul dela băile **Geoagiu-Feredeu** cu încă 10 chilii, am aranjat atât chiliile, cât și grădina spațioasă, împodobită cu cele mai frumoase plantațiuni, ca să satisfacă gustului, comodității și așteptării chiar, și a celui mai distins public!

Pe lângă prețul cel mai moderat, voi servi pe onorații oaspeți cu

vin procurat direct dela producători și dela școala agronomică „Emke“ din Geoagiu, apoi „**Dessert**“ de cea mai fină calitate.

Bere gustoasă „**Dreher**“ conservată în ghețariu.

Tot soiul de mâncări calde și reci
cu prețul cel mai moderat.

Chiliile, provisiunea întregă pe o zi, și întreg serviciul, le ofer pe cât se poate mai ieftin.

Voiu avea la dispoziția publicului călător trăsura, de persoane și de povară, cu prețuri moderate.

Rog pentru binevoitorul sprigin al distinsului public.

Cu stimă

Iosif Reisner,

otelier.

(88) 3—3

Sz. 456/1902. végrh. (97) 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszéknek 1902. évi V. 3792 számú végzése következtében Dr. Suciú Gábor ügyvéd által képviselt »Hatiegana« takarékpénztár javára Bonta Szimedru st. mácsói lakosok ellen 450 kor. s jár. erejéig 1902. évi április hó 30-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1149 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák, fegyver, méhkas és szekér nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hátszegi kir. járásbírószág 1902-ik évi V. 501/2 számú végzése folytán 450 kor. tőkekövetelés, ennek 1901. évi július hó 10. napjától járó 6% ka-

matai, 1/3% váltódij és eddig összesen 81 kor. 80 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig adosok lakásán leendő eszközlésére 1902. évi június hó 18-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Hátszegen, 1902. évi május hó 24. napján.

Szentmiklósy András,
kir. bir. végrh.

Sz. 2706/1902. tlkvi (98) 1—1

Arverési hirdetmény kivonata.

A szászvárosi kir. járásbírószág mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy szászvárosi „Ardeleana“ pénzüintézet végrehajtónak Licsészkc Nicolae és Licsészkc Mártha végrehajtást szenvedő elleni 2400 kor. tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék (a szászvárosi kir. járásbírószág) területén levő a Perkászson és Tordoson fekvő a perkászki 19 sz. tjkönyvben A † 1 rend 13 és 14 hrsz. ingatlanra 299 kor., A † 2 r. 505 hrsz. ingatlanra 143 kor., A † 3 r. 654/1 655/2 hrsz. ingatlanra 109 kor., A † 4 rend 1246 hrsz. ingatlanra 83 kor., A † 5 r. 1257 hrsz. ingatlanra 47 kor., A † 7 r. 1702 hrsz. ingat. 123 kor., A † 9 r. 2417 hrszám ingat. 333 kor., a perkászki 28 sz. tjkönyvben A † 1 rend 900 hrsz. ingatlanra 472 kor., A † 2 rend 1425 hrsz. ingat. 876 kor., A † 3 rend 2709 hrsz. ingat. 217 kor., A † 4 rend 1110 hrsz. ingat. 167 kor., A † 5 r. 17/1—2 18/1—2 hrsz. ingat. 60 kor., A † 6 rend 749/2 750/2 751/2 hrsz. ingatlanra 372 kor., a tordosi 521 sz. tjkönyvben A † 1 rend 1306 hrszámra 456 koronában az árverést ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte, és hogy a tennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi augusztus hó 6-ik napján délelőtti 9 órakor Perkászson és d. u. 3 órakor Tordos község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is el fognak adadni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsáranak 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénz-

nek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírószág mint tlki hatóság.

Fekete Mihály, kir. albiró helyett:

Sóhalmi,
kir. albiró.

— Numerii singuratici cu 5 cr. (10 fil.) exemplarul, din „Libertatea“ se află de vânzare în Oraștie la tipografia „Minerva“ și la librăria H. Graef.

Sz. 455—1902. végrh. (96) 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszéknek 1902. évi V. 704 számú végzése következtében Dr. Suciú Gábor ügyvéd által képviselt Angyelony Iános gyám javára Muntyán Sztan paucinesdi lakos ellen 154 kor. 30 fill. s jár. erejéig 1902. évi április hó 30-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1534 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák, széna, disznó és juhok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hátszegi kir. jbiróság 1902-ik évi V. 313/2 számú végzése folytán 154 kor. 30 fill. tőkekövetelés, ennek 1902. évi..... hó..... napjától járó.....% kamatai, 1/3% váltódij és eddig összesen 52 kor. bíróság már megállapított költségek erejéig ados lakásán leendő eszközlésére 1902. évi június hó 17. napjának d. e. 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adadni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési

jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Hátszegen, 1902. évi május hó 24. napján.

Szentmiklósy András,
kir. bir. végrh.

Sz. 454/1902. végrh. (95) 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszéknek 1902. évi V. 3795 számú végzése következtében Dr. Suciú Gábor ügyvéd által képviselt »Hatiegana« takarékpénztár javára Tornyá László s. társa várhelyi lakosok ellen 370 kor. s jár. erejéig 1902. évi április hó 30-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2400 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: lóvak, kocsik, bivalok, zongora nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hátszegi kir. jbiróság 1902-ik évi V. 503/2 számú végzése folytán 370 kor. tőkekövetelés, ennek 1901. évi június hó 14. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódij és eddig összesen 75 kor. 10 fill. bíróság már megállapított költségek erejéig adosok lakásán leendő eszközlésére 1902. évi június hó 17-ik napjának d. e. 12 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Hátszegen, 1902. évi május hó 24. napján.

Szentmiklósy András,
kir. bir. végrh.